Повірте, можна це пекуче літо
Перепливти. Але перегоріти.
Порвати хижі зашморги вогнів
Та задихнутись від солодких слів.

Втонути у нудотливій трутизні,
В розмовах про розтерзану Вітчизну,
Що в бідах наших винна не орда,
Відсутність довгожданого вождя.

А потайки кується гільйотина,
І тягнеться єлейна павутина,
Хтось руки потирає, хтось вмиває…
Й на ешафоті єдності немає.

Наталя Дзюбенко-Мейс